

List Preláta (október 2016)

„Neustále sa nám ponúkajú príležitosti, aby sme sa ,otvárali ako vejár´, a tak slúžili väčšiemu počtu ľudí, vrátane tých, ktorí ešte nemali skúsenosť s kresťanským životom, alebo nemajú vieru,“ píše Prelát vo svojom liste pri príležitosti 2. októbra, začiatku ďalšieho roka v dejinách Opus Dei.

10.10.2016

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

Zajtra budeme sláviť, s Cirkvou a v
Cirkvi, liturgickú spomienku svätých
Anjelov strážnych, čo je slávnostný
deň v Prelatúre, lebo v ten deň, v
roku 1928, zasiala Svätá Trojica do
duše a srdca nášho zakladateľa
semienko určené na to, aby prinieslo
plody v tisícoch a tisícoch ľudí
všetkých jazykov a národov. Svätý
Josemaría často hovoril, že od tej
chvíle už v ňom navždy znel hlas
tých zvonov Kostola Panny Márie
Anjelskej, pričom mu znovu a znovu
pripomínal, až do jeho odchodu do
neba, povinnosť uskutočňovať Opus
Dei, so silou a energiou z roku 1928, a
neskôr z roku 1930. Prosím nášho
Pána, aby prenikal naše skutky tou
istou zodpovednosťou, lebo každý
jeden a jedna z nás je touto
„kontinuitou“.

Znovu sa tak stáva skutočnosťou podobnosť o drobnom semiačku a my musíme byť naplnení vďačnosťou voči nášmu Pánovi. Ako čas plynul, Boh nás utvrdil vo viere a dával nám to, a dokonca aj viac než to, čo sme videli vtedy. Keď stojíme pred touto prekrásnou realitou po celom svete – realitou, ktorá je ako armáda v bojovom šíku, armáda za pokoj, za dobro, za radosť, za slávu Božiu – keď stojíme pred týmto Božským dielom mužov a žien v tých najrozličnejších situáciách, laikov a kňazov, pred nádhernou expanziou, ktorá sa nevyhne ani chvíľam súženia, lebo my vždy začíname, vtedy musíme skloniť hlavy, s láskou, obrátiť svoj zrak k Bohu a vzdávať Mu vďaky. A obracať sa tiež na našu Matku v Nebi, ktorá bola prítomná už od prvej chvíle cesty tohto Diela.“[1]

Tá úvaha svätého Josemaríu neustále rezonuje v mojej duši. Spomínam si,

ako by to bolo včera, keď tie slová vyslovoval ako modlitbu naplnenú láskou k Ježišovi prítomnému v Eucharistii, v kaplnke zasvätenej Zoslaniu Ducha Svätého v ústrednom sídle Diela. Poslúžia nám aj teraz, na začiatku tohto nového roka v Opus Dei, aby sme sa znovu naplnili nádejou, lebo Pán, ktorý ustanovil Dielo, ho naďalej udržuje aktívne a plodné, ako plynie čas, s tvojou i mojou odpoveďou.

Tak ako svätý Josemaría pri výročí v roku 1962, tak aj my žasneme pri pohľade na to, čo sa stalo skutočnosťou v tejto „malej čiastočke“ Cirkvi, v Diele. To On dáva vzrast, znovu premieňa na skutočnosť (tak ako sa to často dialo v dejinách Cirkvi) podobenstvo o horčičnom zrnku: *Ono je síce najmenšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je väčšie než ostatné byliny a je z neho strom, takže prilietajú*

nebeské vtáky a hniezdia na jeho konároch."[2]

Rovnako ako v roku 1928, aj teraz vidíme a vždy budeme vidieť disproporciu medzi prostriedkami a plodmi, ktoré vzbudzuje Boh. Jeho spásonosná moc sa neumenšila, ale očakáva od každého jedného z nás, a tiež aj od tých, ktorí nachádzajú útočisko v tôni tohto košatého stromu, veľkodušnú odpoveď, tú najväčšiu akej sme schopní, s jeho pomocou.

Z našej duše vytryskujú slová chvály a vďakyvzdaniu Bohu. „**Vďaka ti, Pane! Lebo táto piecka nádherného chleba už zo seba vydáva *lúbeznú vôňu Krista* (2 Kor 2, 15) po celom svete, vďaka ti za všetky tie tisícky duší, ktoré oslavujú Boha na celej zemi, lebo všetky tie duše sú tvoje.**”[3]

Úplná vďačnosť Bohu, ktorý nás napriek rôznym ťažkostiam nikdy

neopúšťa. On je vždy s nami! Preto keď sa vynoria ťažkosti, „**máme sa usmievať aj napriek drsnosti niektorých okolností, opakujúc nášmu Pánovi: *Gratias tibi, Deus, gratias tibi!***“^[4] Svätý Josemaría, v hĺbke svojej duše, počúval jedného dňa tieto slová: *si Deus nobiscum, quis contra nos?*^[5] Ak je Boh s nami, potom ani sekularizované a dokonca agresívne vonkajšie prostredie, ani nedostatok materiálnych prostriedkov alebo zdravia, ani ťaživá situácia s hľadaním zamestnania na mnohých miestach, ani problémy v rodine, alebo problémy mimo domova...Nič! Nič nás nemôže odstrašiť!

Tieto časy nie sú horšie, ako tie predošlé. Tak to popísal aj svätý Augustín: „prečo si teda myslíš, že niekedy v minulosti to bolo lepšie ako v prítomnosti? Od prvého Adama až po Adama dneška, toto je ľudská

perspektíva: práca a pot, trnie a bodláčie.”[6]

2. október je veľmi vhodnou chvíľou zamyslieť sa, či sa každý z nás osobitne správa ako nástroj, ako to Boh od neho očakáva. Prijmime do svojej duše osobnú modlitbu svätého Josemaríu, na sviatok, ktorý si pripomíname: „**Keď som sa dnes ráno zobudil, napadlo mi, že by ste chceli odo mňa počuť zopár slov, a musel som sa začervenat', cítil som sa zahanbený. A potom som obrátil svoje srdce k Bohu, a keď som videl, koľko toho ešte treba urobiť, a keď som myslel tiež na vás, dospel som k presvedčeniu, že nedávam všetko, čo by som mal dávať Dielu. On, áno. Boh, áno.**”[7]

Aj napriek našej dobrej vôli, ktorú vďaka Bohu máme, potrebujeme prosiť o odpustenie za naše konkrétne zlyhania v odpovedi na Božie dary. Teda za to, že niekedy

prejavujeme len málo veľkorysosti, za naše osobné chyby, ktoré môžu byť zlým príkladom pre ľudí v našom okolí. Urobme tak s radostnou kajúcnosťou, ktorá by nás nemala obráť o pokoj. Lebo **„tak ako ľudia píšú perom, náš Pán píše nohou stola, aby tak bolo vidieť, že to On píše – a to je to neuveriteľné, to nádherné.“**[8]

Pápež nám pripomína, že my všetci kresťania máme osvecovať svojou vierou jednotlivé situácie ľudí, ktorých stretávame na svojej ceste. Cítme sa preto povolaní, v tomto novom roku Diela, „ohlasovať Evanjelium všetkým, na všetkých miestach, pri všetkých príležitostiach, bez váhania... radosť Evanjelia je pre všetkých ľudí, nikoho nemožno vylúčiť.“[9] Toto je ozvena tých slov Krista, ktoré planuli v srdci nášho Zakladateľa od chvíle, keď začal pociťovať náznaky Božieho volania, desať či dvanásť rokov pred

rokom 1928. „*Ignem veni mittere in terram et quid volo nisi ut accendatur?* (Lk 12,49). Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul! A odpoveď: *ecce ego quia vocasti me!* (1 Sam 3,8), tu som, lebo si ma volal. Hovorí každý z nás, teraz, toto, nášmu Bohu?“[10]

2. október je volaním, ktoré rezonuje v každom z nás, s presvedčením o poslaní, ktoré nám náš Pán zveril – sme vo svete, aby sme robili Dielo ako súčasť poslania Cirkvi. Preto vieme že, nech by sme boli kdekoľvek, sme v prednej línii evanjelizácie.

Neustále sa nám ponúkajú príležitosti, aby sme sa ,otvárali ako vejár´ , a tak slúžili väčšiemu počtu ľudí, vrátane tých, ktorí ešte nemali skúsenosť s kresťanským životom, alebo nemajú vieru, alebo ju pravidelne nepraktizujú. Čakajú na

nás a očakávajú od nás, že na nich prenesieme svoju radosť z toho, že sme našli Krista.

Pestujme si hlboké a reálne vedomie toho, že sme hlásateľmi radosti Evanjelia v našom vlastnom prostredí a v každej chvíli; muži a ženy, ktorí sú pripravení spriatelíť sa s každým – slúžiť iným, byť úplne k dispozícii, s priateľskými, veľkorysými postojmi, ktorí sa neobmedzia len na niekoľko málo prejavov apoštolátu, ale ktorí sa snažia správať sa ako apoštoli v každom čase, za každých okolností. A toto, deti moje, sa prejavuje v mnohých okolnostiach: veľmi seriózne brať praktické dopady posväcovania práce (spravodlivosť, dobročinnosť, pokora, záujem o iných, pozitívny tón, atď.); správať sa ako ľudia, ktorí zjednocujú, ktorí dobre spolupracujú s inými, byť schopný učiť sa všetko to dobré, čím

môže každý človek prispieť v spoločnosti.

Podarí sa nám aktívne praktizovať tento zmysel pre poslanie, ak sa budeme usilovať o hlbokú zbožnosť, a ak sa budú naše skutky a konanie opierať o nadprirodzené prostriedky, o kontempláciu Krista. Odovzdávanie evanjeliového posolstva je dobrom, ktoré poľudšťuje a ponúka odpoveď na túžby po šťastí všetkých ľudí, kresťanov i nekresťanov.

Príležitostne bude vhodné, aby sme láskavým spôsobom poukázali na niektorý aspekt ich vonkajšieho správania, kde by sa mohli zlepšiť – bratské napomenutie, ktoré Kristus odporúča v Evanjeliu! Podrobne som sa týmto zaoberal v liste, ktorý som napísal na začiatku Jubilejného roka, preto nie je nutné, aby som sa tomu teraz venoval zoširoka. Chcem preto len spomenúť, že na základe dobrých kritérií nášho Zakladateľa, máme tento skutok milosrdenstva

praktizovať s prezieravosťou,
pokojom, pokorou, uvedomujúc si, že
my všetci potrebujeme túto pomoc,
ktorá je taká ľudská a taká
nadprirodzená.

Chcem skončiť s prosbou, ako vždy, o
modlitby za Svätého Otca a osobitne
za jeho cestu do Gruzínska a
Azerbajdžanu, ktorá sa koná práve v
tomto čase, a za cestu, ktorú
uskutoční do Švédska koncom
mesiaca. Tieto dve cesty sú súčasťou
pápežovho ekumenického úsilia,
nasledujúc v šľapajach svojich
predchodcov.

Pevne spojení s mojimi úmyslami,
modlite sa tiež za 31 veriacich
Prelatúry, ktorých vysvätím za
diakonov 29. októbra, ako aj za
všetkých posvätných služobníkov
Cirkvi.

S vnútorným pokojom, pritom však s
hlbokým žiaľom, sa obraciam na vás,
aby ste si spomenuli na moje dcéry,

ktoré zahynuli pri dopravnej nehode v Mexiku. Ten bôľ je ešte stále veľký, lebo sme jedna zjednotená rodina – ten pokoj vychádza tiež z jednomyseľnej reakcie modlitieb po celom svete. Poprosme nášho Pána, aby im udelil krásne Nebo, podľa miery Božieho milosrdenstva.

So všetkou láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. októbra 2016

.....

[1] Svätý Josemaría, Rozjímanie, 2. októbra 1962 (AGP, biblioteca, P09, str. 57).

[2] *Mt* 13:32.

[3] Svätý Josemaría, Rozjímanie, 2. októbra 1962 (AGP, biblioteca, P09, str. 59).

[4] *Tamtiež.*, str. 57.

[5] Pozri *Rim* 8:31.

[6] Svätý Augustín, Sermon Caillau-Saint Yves 2, 92 (PLS 2, 441-442, cit. v *Liturgia horarum*, druhé čítanie na stredu, v 20. týždni v období cez rok).

[7] Svätý Josemaría, Rozjímanie, 2. októbra 1962 (AGP, biblioteca, P09, str. 60).

[8] *Tamtiež.*, str. 59.

[9] Pápež František, Apoštolská exhortácia *Evangelii Gaudium*, 24. novembra 2013, č. 23.

[10] Svätý Josemaría, Rozjímanie, 2. októbra 1962 (AGP, biblioteca, P09, str. 62).

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-oktober-2016/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-oktober-2016/)
(26.03.2025)